

foregaaende Talere, hvilken Bekostning det vil medføre. Jeg vil ikke skjule, at jeg er noget overrasket ved, at det kan løbe saa højt op, uagtet Sengeantallet er reduceret saa betydeligt i Sammenligning med tidligere Lovforslag, og jeg er ogsaa af den Formening, at det ved nærmere Behandling af Spørgsmaalet dog maaske vil være muligt at reducere Udgiften noget. Ligesom den sidste ærede Taler mener ogsaa jeg, at man er gaaet for vidt i Antallet af Overlægeboliger. Jeg synes ogsaa denne Sag kan ses fra en noget anden Side, nemlig den, om det nu ogsaa er rigtigt at — om jeg maa bruge det Udtryk — bunke et saa stort Antal Overlægeboliger sammen paa dette Sted. Jeg tror tværtimod det kan være rigtigt, at de Mænd, der skulle virke ved Hospitalet, bo i nogen Afstand fra det. Jeg gaar nemlig ud fra, at man dog vedblivende vil opretholde den Ordning, vi have i Øjeblikket ved alle vore Hospitaler, at Overlægerne, foruden at have deres bestemte Service at betjene ved Hospitalet og deres bestemte Maal af Undervisning at give de studerende, dog ogsaa ere i Stand til at drive privat Praksis. Hvis man nemlig gik bort fra dette, maatte man jo gaa over til at lønne Overlægerne langt betydeligere end nu, og det vilde altsaa medføre en endnu større Udgift for Statskassen. Jeg tror derfor ikke, der vil blive Tale om at slaa ind paa denne Vej. Men dette Hensyn formener jeg vil gøre det hensigtsmæssigt for Overlægerne og for dem, der som disse virke ved Hospitalet, at de, ligesom Tilfældet er nu, kunne have Bolig paa saadanne Steder i Byen, som ere hensigtsmæssige for den Virksomhed, de ville kunne drive uden for deres Hospitalsvirksomhed.

Der er ogsaa enkelte andre Ændringer i den foreslaaede Plan, som jeg kun lige skal antyde, da jeg ligesom ærede foregaaende Talere vil afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder. Jeg synes ikke, det er nødvendigt at opføre to særskilte Bygninger for de to ny Servicer, man vil indrette i Øre-, Næse- og Halssygdomme og i Øjensygdomme. Paa Planen er der to Bygninger, hver paa sin Side af Administrationsbygningen, for disse Servicer. Jeg skønner ikke, at dette er nødvendigt,

Undervisningen kunde meget vel samles i en Bygning. Paa samme Maade ser jeg heller ikke, hvorfor man, naar man vil opføre en Badebygning, anbringer den i nogen Afstand fra Køkken- og Vadskeribygningen, der har Kedelrum, Fyr, Skorsten osv. Jeg synes derfor, at denne Bygning maatte, ligesom paa Kommunehospitalet, kunne kombineres med Køkken- og Vadskeribygningen. Men det er kun Enkeltheder, som jeg her ganske flygtig skal antyde; jeg gaar ud fra, at det hele Projekt vil blive Genstand for en meget alvorlig Undersøgelse, for at man kan se, om det dog ikke kan vise sig, at her er Projektet dyrere end nødvendigt.

Hvad den finansielle Side af Sagen angaar skal jeg ikke indvende noget imod, at der anvendes et Par Millioner Kroner af Kommunitetets Midler. Jeg skulde endogsaa skønne, at man gerne, hvis det skulde vise sig nødvendigt, kunde anvende endnu noget mere. Jeg tillader mig nemlig at være af den Formening, at den Forventning, der efter Udtrykkene i Motiverne næres til, at der skal kunne indkomme 3 Mill. Kr. ved Realisationen af den Plads, hvorpaa det gamle Hospital ligger, vil vise sig at være for sangvinsk. Saaledes som Forholdene have udviklet sig de senere Aar her i Byen, kan jeg ikke indse, hvem der skulde blive Køber til disse Arealer til en saadan Pris, at denne Sum skulde udkomme derved. Jeg tror paa den ene Side, at Markedet er overfyldt, hvad Byggegrunde i det hele angaar, og de store Kapitaler, der skulle til for at erhverve disse Grunde og anvende dem osv., øjner jeg paa den anden Side ikke. Man ser paa andre Omraader, at man nok kan lave Kapitaler og slaa stort op om, at man har disse Kapitaler, men naar det kommer til Stykket, har man dem aber ikke. Det kunde gerne gaa lige saadan i dette Tilfælde. Jeg tror derfor ikke, at det er værd, vi stille for store Forventninger til det, der skal indkomme paa denne Konto. Paa den anden Side tror jeg, at Staten heller ikke paa langt nær har Brug for disse Grunde, saa at det dog vil være rigtigt, at de bleve afhændede, men jeg frygter rigtignok for, at Udsigterne ere nærmest til, at vi blive liggende med dem. Den Vej, den ærede Kultusminister har